

- a) zasadniczą służbę wojskową,
- b) nadterminową zasadniczą służbę wojskową,
- c) przeszkolenie wojskowe,
- d) ćwiczenia wojskowe,
- e) okresową służbę wojskową;

2) pełniących służbę:

- a) wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny,
- b) kandydacką.

§ 2. 1. Warunkiem przyznania żołnierzowi niezawodowemu nagrody jest uzyskiwanie wysokich wyników w wykonywaniu zadań służbowych.

2. Żołnierzowi niezawodowemu można również przyznać nagrodę za wykonywanie zadań służbowych o wysokiej odpowiedzialności albo zadań wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe.

§ 3. 1. Nagrody przyznaje dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe dowódcy batalionu lub równorzędne albo wyższe — w stosunku do wszystkich żołnierzy niezawodowych odbywających służbę w podległej jednostce wojskowej.

2. Dowódca, o którym mowa w ust. 1, może również przyznawać nagrody żołnierzom niezawodowym odbywającym służbę w podległej mu jednostce wojskowej niższego szczebla oraz żołnierzom skierowanym do wykonywania zadań służbowych w podległej mu jednostce wojskowej.

3. Podstawę do wypłaty nagrody stanowi decyzja lub rozkaz dzienny przełożonego, który przyznał nagrodę.

§ 4. 1. Nagrody są przyznawane z inicjatywy dowódcy, o którym mowa w § 3 ust. 1, albo na wniosek przełożonego żołnierza niezawodowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się drogą służbową.

§ 5. Warunkiem przyznania żołnierzowi niezawodowemu zapomogi jest konieczność poniesienia przez niego dodatkowych wydatków pieniężnych spowodowana zdarzeniem określonym w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną żołnierza i jego rodziny.

§ 6. Do przyznawania zapomóg, o których mowa w § 5, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 i 4, z tym że zapomoga może być przyznana również na uzasadniony wniosek zainteresowanego żołnierza lub członka jego rodziny.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 lipca 2000 r. w sprawie nagród rocznych, nagród pieniężnych w formie wyróżnienia oraz zapomóg dla żołnierzy (Dz. U. Nr 65, poz. 770 oraz z 2002 r. Nr 134, poz. 1131), które traci moc, w zakresie uregulowanym w rozporządzeniu, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1144

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 kwietnia 2004 r.

w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym zasady i tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy na kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem na stanowiska;

2) inne niż wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, stanowiska służbowe, na które wyznacza i z których zwalnia Minister Obrony Narodowej;

3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;

4) tryb przenoszenia żołnierzy do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej

służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania, oraz limit żołnierzy, pozostających w rezerwie kadrowej, dla poszczególnych organów wymienionych w art. 20 ust. 3 ustawy, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie określenia liczby stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 217, poz. 2127).

§ 2. Ilekcioć w rozporządzeniu jest mowa o dowódcy jednostki wojskowej, należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, a w przypadku żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej lub do dyspozycji — organ, który przeniósł tego żołnierza do rezerwy kadrowej lub do dyspozycji.

§ 3. Żołnierza wyznacza się tylko na jedno stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy, w ramach korpusu kadry, w którym pełni zawodową służbę wojskową.

§ 4. 1. Absolwenta wyższej szkoły wojskowej, kształcącej kandydatów na oficerów, a także absolwenta, który ukończył szkolenie wojskowe, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe główne lub szczególne, zaszeregowane do stopnia etatowego podporucznika (podporucznika marynarki).

2. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza.

3. Absolwenta szkoły podoficerskiej, kształcącej kandydatów na żołnierzy zawodowych, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego kaprała (mata).

4. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 2 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza.

5. Żołnierza, o którym mowa w art. 10 pkt 3 ustawy, i osobę, o której mowa w art. 11 ustawy, powołanych do zawodowej służby wojskowej, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia starszego szeregowego (starszego marynarza).

§ 5. Organ właściwy do wyznaczania żołnierza na pierwsze stanowisko służbowe w korpusie kadry zawodowej sporządza dla celów ewidencyjnych rozkaz personalny o wyznaczeniu na to stanowisko, a na-

stępnie w kontrakcie zamieszcza nazwę tego stanowiska.

§ 6. 1. Organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe przeprowadza weryfikację prognozy zawartej w opinii okresowej tego żołnierza, wykonując w tym celu analizę:

- 1) formalnej zgodności prognozy z modelem przebiegu służby;
- 2) spełniania przez żołnierza minimalnych wymagań kwalifikacyjnych do wyznaczenia na stanowisko służbowe, określonych w art. 36 ust. 1 ustawy;
- 3) potrzeb Sił Zbrojnych w zakresie wyznaczeń na stanowiska służbowe;
- 4) treści, ocen i prognoz zawartych w opiniach okresowych żołnierzy, dla których określono w prognozie bliższej równorzędne stanowiska.

2. Organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe określone w prognozie bliższej, na podstawie przeprowadzonej analizy:

- 1) może zaakceptować zaproponowaną prognozę bliższą i wskazać stanowisko służbowe, na które żołnierz po zakończeniu kadencji zostanie wyznaczony;
- 2) może zmienić zaproponowaną prognozę bliższą i wskazać inne stanowisko służbowe, na które żołnierz po zakończeniu kadencji zostanie wyznaczony;
- 3) w przypadku braku możliwości, o których mowa w pkt 1 i 2, występuje do organu wojskowego posiadającego wyższe kompetencje o wyznaczenie na inne stanowisko służbowe.

§ 7. 1. Organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe określone w prognozie bliższej kieruje żołnierza na kurs specjalistyczny, jeśli jest wymagany przed objęciem tego stanowiska służbowego.

2. Po ukończeniu przez żołnierza kursu specjalistycznego wyznacza się go na stanowisko zgodnie z przyjętą prognozą, wydając w tym celu decyzję personalną.

§ 8. 1. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem żołnierzy na stanowiska służbowe o stopniu etatowym porucznika, kapitana i podpułkownika organizowane są w wyższych szkołach wojskowych.

2. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem podoficerów na stanowiska służbowe organizowane są w szkołach podoficerskich.

3. Kursy na stanowiska służbowe w korpusie osobowym medycznym i Wojskowych Służb Informacyjnych mogą być prowadzone odpowiednio w Centrum Szkolenia Wojskowych Służb Medycznych i w ośrodkach szkolenia podległych szefowi Wojskowych Służb Informacyjnych.

§ 9. 1. Oficera zawodowego skierowanego na studia podyplomowe, studium operacyjno-strategiczne, studium polityki obronnej i inne formy kształcenia trwające dłużej niż trzy miesiące organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, na wniosek organu właściwego do wyznaczania na kolejne stanowisko służbowe przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Żołnierze odbywają kursy specjalistyczne wymagane przed objęciem stanowisk służbowych, trwające nie dłużej niż trzy miesiące, w trakcie służby na zajmowanym stanowisku służbowym przed zakończeniem kadencji.

§ 10. 1. Okres kadencji dla oficerów zawodowych na stanowiskach głównych wynosi trzy lata, a na pozostałych stanowiskach od roku do trzech lat.

2. Żołnierz, któremu do osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 111 pkt 5 ustawy, pozostało mniej niż trzy lata, może być na ten okres wyznaczony na stanowisko główne.

3. W decyzji personalnej o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji służby na tym stanowisku.

§ 11. 1. W przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy, decyzję o zakwalifikowaniu zainteresowanego żołnierza na egzamin na podoficera podejmuje Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego na wniosek dowódcy jednostki wojskowej.

2. Egzamin na podoficera żołnierz zdaje po ukończeniu szkoły podoficerskiej.

§ 12. 1. Żołnierza, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, po zasięgnięciu opinii lekarza, występuje do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom.

§ 13. Decyzja o zwolnieniu żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 ustawy, określa również stanowisko służbowe, na które żołnierz został wyznaczony, lub może określić stwierdzenie o przeniesieniu tego żołnierza do rezerwy kadrowej.

§ 14. 1. W razie wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe poza dotychczasową jednostką wojskową, dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza i ogłasza w rozkazie dziennym datę jego odejścia z jednostki.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza do jednostki wojskowej, w której został wyznaczony na nowe stanowisko służbowe, określając termin tak, aby mógł on stawić się w niej w dniu określonym w decyzji personalnej o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

§ 15. W przypadku wprowadzenia nowego etatu jednostki wojskowej lub zmian do etatu jednostki wojskowej, powodujących zmianę nazwy stanowisk służbowych, oznaczenia korpusów osobowych, grup osobowych albo oznaczenia w etacie stopni wojskowych lub grupy uposażenia, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierzy na nowe lub zmienione stanowiska służbowe. Żołnierze pełnią służbę na nowych lub zmienionych stanowiskach, z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowiskach zajmowanych przed tym wyznaczeniem.

§ 16. 1. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy, wyznacza również:

- 1) w Jednostce Wojskowej 2305 na stanowiska służbowe:
 - a) zastępcy dowódcy,
 - b) szefa: sztabu, logistyki i szkolenia;
- 2) w wyższej szkole oficerskiej — na stanowiska profesorów zwyczajnego i nadzwyczajnego;
- 3) w Stałym Przedstawicielstwie Rzeczypospolitej Polskiej przy:
 - a) Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego w Brukseli — na stanowiska starszego specjalisty i chorążego,
 - b) Biurze Narodów Zjednoczonych i innych organizacjach międzynarodowych w Wiedniu — na stanowisko doradcy wojskowego,
 - c) Narodach Zjednoczonych w Nowym Jorku — na stanowisko doradcy wojskowego;
- 4) na stanowiska służbowe:
 - a) zastępcy komendanta szpitala wojskowego,
 - b) przewodniczącego wojskowej komisji lekarskiej,
 - c) wojskowego komendanta uzupełnień,
 - d) adiutanta Ministra Obrony Narodowej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przy wyznaczaniu na stanowiska służbowe stosuje się przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy.

§ 17. Żołnierza można przenieść do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej, ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 34 ust. 2 pkt 2 ustawy, w szczególności w razie:

- 1) zniesienia korpusu osobowego lub grupy osobowej w tym korpusie, do których żołnierz był zaliczony, bądź zmniejszenia stanu etatowego w obrębie korpusu osobowego, w którym pełni służbę;
- 2) utworzenia nowego korpusu osobowego lub grupy osobowej w istniejącym korpusie osobowym bądź z uwagi na konieczność dokonania uzupełnienia stanu etatowego w istniejących korpusach osobowych lub grupach osobowych.

§ 18. 1. Żołnierza przenoszono w czasie pełnienia służby wojskowej do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej kieruje się uprzednio do odbycia kursu specjalistycznego.

2. Wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe w trybie, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji i stanu zdrowia określonych w karcie opisu stanowiska służbowego, na które żołnierz ten ma być wyznaczony.

3. Przeniesienie żołnierza między korpusami osobowymi następuje w porozumieniu z dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 19. Przeniesienie żołnierza do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej następuje decyzją personalną o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

§ 20. 1. Liczba stanowisk przeznaczonych na potrzeby tworzenia rezerwy kadrowej wynosi 1 % ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

2. Limit żołnierzy, którzy mogą pozostawać w rezerwie kadrowej, wynosi dla:

- 1) Ministra Obrony Narodowej — 10 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 2) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — 70 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 3) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr — 20 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej.

§ 21. 1. Organ wojskowy określony w art. 20 ust. 3 ustawy przenosi żołnierza do rezerwy kadrowej w celu odbycia studiów, kursu lub nauki na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe po odbyciu studiów, nauki lub kursu.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się datę zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowe-

go, w celu określenia terminu rozpoczęcia okresu przebywania w rezerwie kadrowej.

3. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów, kursu lub nauki wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 22. 1. Przepisy § 21 ust. 1 i 2 stosuje się także do żołnierzy, których przewiduje się wyznaczyć na inne stanowisko, a którzy nie mogą z innych przyczyn objąć go bezpośrednio po zakończeniu kadencji.

2. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej określa zakres wykonywania przez niego zadań służbowych oraz sposób rozliczania z ich wykonania.

3. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej wyznacza go na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko albo zwalnia go z zawodowej służby wojskowej lub występuje z wnioskiem o zwolnienie z tej służby.

§ 23. 1. W decyzji personalnej o przeniesieniu żołnierza do rezerwy kadrowej ustala się:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w rezerwie kadrowej;
- 2) miejsce wykonywania przez tego żołnierza obowiązków służbowych;
- 3) miejsce zaopatrzenia logistycznego.

2. Organy wojskowe określone w art. 20 ust. 3 ustawy prowadzą ewidencję żołnierzy przeniesionych przez nie do rezerwy kadrowej.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 7, poz. 38, z 1998 r. Nr 153, poz. 1004, z 1999 r. Nr 20, poz. 182 i Nr 82, poz. 925, z 2001 r. Nr 8, poz. 68, z 2002 r. Nr 5, poz. 54 i Nr 71, poz. 660 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 83 i Nr 29, poz. 242), które traci moc w części dotyczącej § 20—26 i § 39—64 na podstawie art. 188 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750).